

[Niels Westerby.]

udenrigspolitiske problem, vi står over for i de kommende 10 år. Der er mange andre vigtige problemer, men dette er det vigtigste. Derfor kan liberalt centrum helhjertet give sin varme tilslutning til de principper, der er nedlagt i det fremsatte lovforslag, og vi kan gå ind for en forhøjelse af beløbsrammen, som det foreslås af den højtærede minister. Jeg tilføjer: vi giver med ganske særlig glæde vor anbefaling af dette lovforslag, ligesom vi i øvrigt altid ser med den største og mest positive interesse på alle spørgsmål vedrørende forholdet mellem Danmark og u-landene.

Minister Hans Sølvhøj: Jeg vil gerne takke ordførerne for den velvillige modtagelse af lovforslaget. Jeg skal kun gøre ganske få bemærkninger som svar på nogle af de spørgsmål, der er kommet frem.

Hr. Per Federspiel nævnte med rette, at behovet for så vidt ikke er aktuelt, som der ikke foreligger nogen form for likviditetskriser eller umiddelbare praktiske vanskeligheder i forbindelse med disse lån, men det er ønskeligt — det tyder al erfaring på, og det blev også gennemdrøftet i folketinget, sidst man forhøjede beløbsrammen — at have et vist momentum og en vis bevægelsesfrihed, fordi sådanne forhandlinger almindeligvis varer længe, og fordi det er lidt vanskeligt at forudse, hvor hurtigt kravene vil komme.

Hr. Per Federspiel spurgte endvidere, om der var andre kreditinstitutter af lignende art som Den asiatiske Udviklingsbank. Der er i hvert fald to; der er en latin-amerikansk udviklingsbank, og der er en afrikansk udviklingsbank, og der er, efter hvad der foreligger oplyst, oven i købet mulighed for, at der kommer andre regionalbanker, som arbejder efter de samme principper som Den asiatiske Udviklingsbank.

Hr. Skræppenborg-Nielsen var inde på spørgsmålet om det generelle syn, man kan have på denne tekniske bistand. Jeg er ganske enig i de præmisser, som hr. Skræppenborg-Nielsen opstillede. Også jeg anser det for den største menneskelige og politiske opgave i vor tid at få de tekniske bistandsprogrammer til at fungere og derved få de nye nationer til Asien og Afrika og i Latin-

amerika til at rejse sig til menneskelig værdighed og gode kår. Rent konkret kan jeg vel give nogle af de ønskede oplysninger, såfremt der nedsættes et udvalg, men jeg vil gerne sige, at hr. Skræppenborg-Nielsen naturligvis med rette berører spørgsmålet om personalebesætningen og dermed sekretariatets effektivitet, d. v. s. spørgsmålet om, hvorvidt man har den fornødne arbejdskraft i sekretariatet. Det er kommet frem ved nogle af debatterne om bistanden i det forrige folketing, og daværende udenrigsminister Per Hækkerup har flere gange brugt udtrykket, at der er tale om en flaskehals. Det er ganske givet, at ud fra en nøgtern vurdering er sekretariatet i øjeblikket underbemandet, og jo flere opgaver man lægger på det, des stærkere bliver behovet for at få det nødvendige personale til dette arbejde. Dertil kommer spørgsmålet om det vanskelige i at finde kvalificeret ekspertpersonale til at sende ud, hvilket hr. Skræppenborg-Nielsen utvivlsomt har erfaret på sin rejse; det er naturligvis alt sammen noget, der kræver bevillinger.

Med hensyn til det skandinaviske samarbejde er jeg principielt enig i det værdifulde i, at de nordiske lande går sammen om at løse opgaver af denne art. Det er ikke, fordi der i og for sig kommer flere penge af det, men det giver mulighed for mere effektivt at løse nogle af de stillede opgaver, og det var naturligvis også rigtigt, når man under den tekniske bistand nævnte nogle af de projekter, der er i gang først og fremmest i Tanzania, men jo også i Kenya. Imidlertid ligger det sådan med hensyn til den finansielle hjælp, at Norge og Finland ikke har sådanne låneordninger, som den, der eksisterer i Danmark. Sverige har en nogenlunde tilsvarende låneordning, men den er projektbunden og kan derfor ikke umiddelbart kobles sammen med den danske. Såfremt der skulle opstå ændringer i disse nationale forudsætninger, ville regeringen og jeg imidlertid med sympati se på en yderligere skandinavisk koordinering i hele bistandsarbejdet.

Fru Else-Merete Ross var inde på en række spørgsmål, og jeg forstod, at fru Else-Merete Ross fortrinsvis venter dem besvaret i det udvalg, der eventuelt nedsættes, men jeg skal dog lige svare på enkelte af de stillede spørgsmål.